

JEGYZŐKÖNYV

amely készült a Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése 2018. január 23-án a kaposvári Szivárvány Kulturpalotában megtartott ünnepi üléséről

Jelen vannak: a jegyzőkönyv 1. számú mellékleteként csatolt jelenléti íven felsoroltak. Az ünnepi közgyűlés meghívója a jegyzőkönyv 2. számú mellékleteként csatolva.

Nyári Szilvia: Köszöntötte a megjelent vendégeket Kaposvár város ünnepnapján, ünnepi Közgyűlésén. Elmondta, hogy a Kaposvár szignált a Nagyboldogasszony Római Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola fúvósai adták elő. A szignál zeneszerzője Bogáthy József, vezényelt Bogáthy Gábor rézfúvós tanár. Kérte, énekeljék el közösen a Himnuszt György-Horváth Ilona közreműködésével.

Himnusz

Vers

Nyári Szilvia elmondta, hogy Berzsenyi Dániel Nagy Lajos és Hunyadi Mátyás című versét a Csiky Gergely Színház színművésze, Fándly Csaba tolmácsolásában hallották. Felkérte Szita Károlyt, Kaposvár Megyei Jogú Város polgármesterét ünnepi köszöntőjének elmondására.

Szita Károly polgármester: „Főtisztelendő Püspökatyá! Kedves Háznagyasszony! Képviselő úr, Elnök úr, Kormány megbízott úr! Mélyen Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Kaposvári Polgárok!

Városunk napján mindenek előtt kívánok minden kaposvárinak, éljen bárhol is a világon, egészséget, sikert, békességet. Áldott esztendőt!

Kívánok minden újszülöttnak egészséges és biztonságos életet, kívánok minden családnak gyermekáldást, tisztet megélhetést, szeretetet és békességet. Kívánom a fiataloknak, hogy álmaik mihamarabb valóra váljanak, az időseknek, hogy legyen egészségük, idejük örülni unokáiknak, a vállalkozóknak, hogy sikereik bennünket is gyarapítsanak, a dolgozóknak, hogy munkájuk büszkeséggel töltsen el mindannyiukat. Vagyis mindenkinek valami olyan kisebb vagy nagyobb jót, amellyel egy lépést előrébb léphet életében.

Kedves Kaposváriak!

Mi, akik évről évre így, január 23-án összegyűlünk, hogy számot vessünk városunk közelmúltjával és együtt tervezzük közös jövőnket, már jól tudjuk: nem elég álmodni, akarni kell, nem elég kívánni, cselekedni kell, s ha lehet közösen, együttes erőfeszítéssel. Nemcsak azért együttesen, mert úgy a lehetetlennel is megbirkózunk, hanem mert jobban esik a közös munka, és a siker is több örömet jelent mindenkinek. Tisztelt Hölgyeim és Uraim, most ismét elérkezett a cselekvés ideje. A kormánnyal kötött megállapodásnak köszönhetően a Németh István Program keretében Kaposváron olyan léptékű fejlesztést indíthattunk el, amilyenre a város történelmében még nem volt példa, s kijelenthetjük, valószínűleg még száz esztendő múltán is emlegetni fogják a mai kaposváriak bátor cselekedeteit.

Kaposvár új minőségű várossá válik, amelynek szövetét most újra szőhetik a város polgárai, valóban európai életminőséget biztosítva az itt élőknek. Ma még nem is gondoljuk, mi mindent fognak tudni alkotni ennek alapján majd az utánunk következők.

Tisztelt Ünneplők!

Amikor jelentést teszek az elmúlt esztendőről, örömeink mellett gondjainkról is beszélnem kell. Nem a költségvetésről, mert az köszönöm, megvan. S büszkén mondhatom: rendben is van! Vagyis legnagyobb gondunkat nem a pénzügyek jelentették.

Talán furcsa lesz a párhuzam, de engedjék meg, hogy egy közeli élmény apropóján szóljak aggodalmaimról. Több mint 1500 évvel ezelőtt egy Seuso nevű nagy hatalmú úr üstbe helyezte vagyontárgyait és elrejtette a föld színe alá. Úgy érezte, olyan idők következnek, amikor jobb helye van az ezüst étkészletnek a durva, ám védelmet nyújtó kövek között, mint gazdag otthonának nagy lakomákat megélt, míves asztalán. Elrejtette tehát, hogy legalább a kincs megmaradjon, ha már az addigi életét ideig-óráig fel is borítják, és talán azt is remélte, hogy a veszedelem elmúltával visszaköltözhessen, s tovább élheti a megszokott, nyugodt, kiszámítható és biztonságos életét. Mi azonban már tudjuk, hogy ez az élet ott, a tálra vésett Pelsóhoz, a mi Balatonunkhoz közel már bizonyosan nem folytatódott.

Tisztelt Kaposváriak!

Az elrejtett kincs nemcsak a gazdag férfit, s nem is csak közeli leszármazottait élte túl, hanem magát a római birodalmat is. A csodálatos ezüstdárgyak tehát nem csak arról üzennek, hogy milyen kifinomult műveltség jellemezte azt a kort, hanem arról is figyelmeztetnek bennünket, hogy milyen törekeny lehet egy olyan kultúra, amely nem képes megvédeni önmagát. Amely nem képes a provinciák és a birodalom egységét megtartani, s amely nem tudja szavatolni az ott élők biztonságát, és figyelmeztet bennünket arra is, hogy a jelenben mi sem mindig ismerjük fel a napi történések valódi jelentőségét. Láthatjuk az almát körtének, a kiszipolyozót adakozónak, az inváziót menekültkérdésnek, miközben tudva tudjuk, hogy a pokolba vezető út is jó szándékkal van kikövezve. Ilyenkor fontos emlékezni az ősök bölcsességére: jobb megelőzni a bajt, mint utólag kétségbe esve menteni a menthetőt. Mert bizony, könnyen meglehet, hogy arra már később nem lesz lehetőségünk.

Kedves Barátaim!

Seuso története azonban egy még fontosabb tanulsággal is szolgál számunkra. Ráirányítja a figyelmünket arra, mennyire nem becsüljük meg azt, amink van, ami fontos. Erre persze mondhatnánk: de hiszen a ránk hagyott kincsek a bizonyítékai annak, hogy a római főúrnak sikerült megőriznie a páratlan értékeket. Csakhogy, Tisztelt Kaposváriak, az igazi kincs valójában nem a 70 kilogrammnyi pompás ezüstedény. Hanem a kultúra, amely megszülte ezeket a darabokat. A család, a kapcsolatok, a barátságok, az akkori közösségek. Az egészség, a boldogság, a biztonság. Az öröm és a bánat, mindaz, ami életük szerves része volt, mindaz, ami az épített világon, a falakon és a házakon kívül volt. Mindaz, Tisztelt Kaposváriak, ami a ma élő embernek is a legfontosabb.

Tisztelt Egybegyűlteim!

Gondoljanak bele, mennyire természetesnek vesszük, hogy a Kaposvár környéki források tiszta vizet adnak a földből. Mennyire természetesnek vesszük, hogy nyugodtan elengedhetjük az

iskolába egyedül a gyermekeinket, míg mi dolgozni megyünk. Mennyire megszokhatóvá válik az, hogy a mindennapi küzdelmek mellett ugyan, de jó ideje béke van hazánkban. Hogy a bizonytalanság és a kiszolgáltatottság helyett a gyarapodásra és az építkezésre figyelhetünk. Hogy van egy olyan összetartó, lokálpatrióta, városépítő közösségünk, amely képes közös célokat megfogalmazni, s azokért együttesen tenni. Hogy képesek vagyunk örülni egymás sikereinek, de vigaszt is nyújtunk egymásnak, ha bántalom ér bennünket.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Mindez nem magától lett így! Ezért megküzdöttek az eleink, s bizony, megküzdöttünk mi is. Mint ahogy ma is küzdünk mindazért, ami fontos nekünk, s ami ennél lényegesebb: azért is, amiről tudjuk, hogy gyermekeinknek lesz fontos.

Kedves Kaposváriak!

A magunk s még inkább az utánunk jövő nemzedékek elvárása az, hogy Magyarország és Európa az legyen, ami volt: népeit, nemzeteit tiszteletben tartó, a keresztény, zsidó hagyományokat őrző és ápoló, kultúrájának értékeit megóvni képes, a családra alapító ország és kontinens. Ahol egymásban mindig az embert látjuk. És Kaposvár ünnepnapján mondjuk ki bátran: szeretjük ezt a várost, szeretjük az otthonunkat, s készek is vagyunk kiállni azokért az értékekért, amelyeket a mindenkor itt élő emberek közösen hoztak létre. Ez most, Tisztelt Ünneplők, a legnagyobb kihívás városunk és a többi magyar település előtt. Egy olyan Kaposvár építése, amely az itt élők akaratát szolgálja, s nem holmi idegen hatalmak, vagy pénzemberek hagymázás önmegvalósítását. Nem nézegethetjük, – a kerítésen kívülről – hogy mi történik odabent. Mert mi bizony odabent vagyunk! S mi magunk döntünk arról, hogy merre haladjunk.

Tisztelt Kaposváriak!

2018 fontos esztendő lesz a mi életünkben is. Ami ránk bízott, azt megcsináljuk. Építünk, felújítunk, megszervezünk bármit. De döntení, sorsunkat alakítani csak együtt leszünk képesek. Együtt, mert ugyan mindenki maga dönt, mindenki maga választja ki a számára lekedvezőbbnek gondolt utat, ám haladni, öles léptekkel, csak az együttes döntésünk alapján fogunk tudni. Mi, kaposváriak, az építkezésekre, a fejlesztésekre, a személyes és közösségi gyarapodásra kívánunk koncentrálni. Ehhez pedig biztonság kell. Épp ezért a 2018-as és az utána következő esztendők biztonságot és békességet kell hozzanak. Biztonságot és békességet, hogy mindazt végre tudjuk hajtani, amit elterveztünk.

Ehhez kérek Önöktől segítséget, bizalmat, részvételt és támogatást!

Isten éltesse Kaposvár valamennyi polgárát és adjon nekünk jó kedvet és bőséget!”

Nyári Szilvia: Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése, hogy méltó módon megörökítse, megkülönböztetetten elismerje azon személyeknek, közösségeknek, szervezeteknek a tevékenységét, akik hozzájárultak a város fejlődéséhez, jó hírnevének öregbítéséhez, az alábbi kitüntetések és díjakat adományozza:

Az „**Év Sportolója**” díjat adományozza:

2005-től a Kaposvári 1. MCM-Diamant Adorján Sport Egyesület versenyzője. 2011-től juniorválogatott, majd 2013-tól a felnőttválogatott tagja. 62-szeres korosztályos magyar bajnok. Többszörös junior Európa- és világbajnok. A 2017. évi Világjátékokon – mely a nem olimpiai sportágak legrangosabb versenye – uszonyos gyorsúszásban egy ezüst- és egy bronzmedállal gazdagította a magyarok éremgyűjteményét.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése az „**Év Sportolója**” díjat adományozza **Varga Krisztina uszonyos és búvárúszónak.**

Edzők: Kovács László és Hajdu Sándor.

25 éves korára sportága meghatározó alakja lett, a közép-kelet-európai régió egyik legeredményesebb motokrossz versenyzője. Kilencszeres magyar bajnok, háromszoros magyar válogatott, cseh felnőtt bajnok és osztrák junior bajnok, világbajnoki pontszerző és Európa-bajnoki dobogós helyezett. A 2017-es szezonban karrierje legeredményesebb évét zárta, hiszen első magyarként elhódította a nemzetközi cseh bajnoki címet.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése az „**Év Sportolója**” díjat adományozza a kaposvári **Szvoboda Bence motokrosszversenyzőnek.**

Edzők: Berkes Gábor és Naszódi Zsolt.

2017-ben ismételten magyar bajnoki címet szerzett a férficsapat. Ez már a 18. győzelmük, mellyel vezetik a hazai örökrangsort a röplabda sportágban.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése az „**Év Sportolója**” díjat adományozza a 18-szoros magyar bajnok **FINO Kaposvári Röplabda Sportegyesületnek.**

Edző: Demeter György.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése „Kaposvár Szolgálatáért” kitüntetés adományoz azoknak a kaposvári polgároknak, akik szakmai vagy társadalmi tevékenységükkel nagymértékben előmozdították a város tudományos, szellemi, gazdasági vagy közösségi életének fejlődését, és ezzel kivívták a polgárok megbecsülését. Továbbá a Polgármesteri Hivatalban és az önkormányzat intézményeiben kiemelkedő szakmai felkészültséggel dolgozóknak, akik magatartásukkal és munkájukkal jelentős mértékben előmozdították az önkormányzati feladatok végrehajtását, a köz szolgálatát.

„Kaposvár Szolgálatáért” kitüntetésben részesülnek:

- a szabálysértési igazgatási és általános igazgatási feladatok megoldása érdekében kifejtett példamutató munkája elismerésül **Antal Margit**, a Polgármesteri Hivatal igazgatási ügyintézője
- a Szociális Irodán végzett kiemelkedően precíz és lelkiismeretes munkájáért **Bíróné Takács Andrea**, a Polgármesteri Hivatal ügykezelője
- a cukorbetegség érdekében végzett áldozatos munkájáért **Ferkáné Pellérdi Zsuzsanna**, a Magyar Cukorbeteg Kaposvári Egyesületének alapító tagja
- kiváló gyógyító és tudományos munkájáért **dr. Fodor János**, a Kaposi Mór Oktató Kórház szülész-nőgyógyász osztályvezető főorvosa

- a fogyatékos gyermekek fejlesztése érdekében végzett kiemelkedő munkájáért, közösségi tevékenységéért **Horváth Zoltán**, a Bárczi Gusztáv Általános Iskola és Módszertani Központ tanára
- szakmai újtásaiért, kiemelkedő pedagógusi munkájáért **Keszi László** pékmester
- a környezeti nevelés és a hulladékgyűjtés területén végzett kiemelkedő munkájáért **Kovács Katalin**, a Polgármesteri Hivatal Környezetfejlesztési Igazgatóságának igazgatója
- a hazafias és honvédelmi nevelés érdekében kifejtett magas szintű tevékenységéért **Máj Péter** nyugalmazott pedagógus, a 3. Ferdinánd Hagyományörző Huszár Egyesület strázsamestere
- magas színvonalú intézményvezetői munkájáért, a krízisellátásban végzett úttörő tevékenységéért **Proszonyák Ida Éva**, a Borostyánvirág Alapítvány Anyaotthonának volt vezetője
- lelkiismeretes, nagy odaadással végzett pedagógiai munkájáért **Plucinszky József**, a Toponári Tagiskola igazgatóhelyettese
- a város hő- és villamosenergia-termelésének irányításában játszott szerepéért, oktatómunkájáért **Sipos Vilmos István**, a Kaposvári Önkormányzati Vagyonkezelő műszaki vezetője
- Töröcske fejlesztése érdekében végzett munkájáért **Szelthaffner László**, volt településrészi önkormányzati képviselő
- a szociális ellátás területén nagy hozzáértéssel végzett sokrétű, elhivatott munkájáért **Turnár Jánosné**, a Kaposvári Szociális Központ igazgatója
- több évtizedes, példamutató oktató-nevelő munkájáért **Várnai Károly**, a Táncsics Mihály Gimnázium nyugalmazott pedagógusa
- évtizedeken át végzett kiváló szakmai munkájáért és közösségteremtő tevékenységéért **Závec Ernőné**, az Együd Árpád Kulturális Központ általános igazgatóhelyettese

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése „Pro Urbe Kaposvár” kitüntetést adományoz azoknak a személyeknek, közösségeknek és szervezeteknek, akik (amelyek) a tudományok, a művészetek, a fejlesztés, a kutatás, a gyógyítás, az oktatás-nevelés vagy a gazdasági élet terén kifejtett példaértékű, magas színvonalú munkájukkal hozzájárultak Kaposvár fejlődéséhez, hírnevének növeléséhez.

„Pro Urbe Kaposvár” címet adományoz:

Nyéky Kálmán Gyula plébánosnak, papi és közéleti munkájáért. 1975-ben született Budapesten. Ötgyermekes katolikus családban nőtt fel, 1999-ben Balás Béla szentelte pappá a Kaposvári Egyházmegyében. Az Emmánuel Közösség tagja. Kaposvári szolgálatát először két évig káplánként kezdte a kaposvári Szent Imre-templomban Varga László mellett, majd három évet Rómában töltött, tanulmányúton. Hazatérése után előbb Balatonendrédre, majd Kaposszerdahelyre kapott kinevezést, ahol 2007-ben nevezték ki plébánosnak. Közben a kaposvári Nagyboldogasszony Gimnáziumban és a kaposvári Tanítóképző Főiskolán, majd Kaposvári Egyetemen tanított hittant, erkölcszociológiát és családpszichológiát. 2010-ben a kaposvári Szent Kereszt Plébániára kapott kinevezést – bár oldallagosan továbbra is ellátja a Kaposszerdahelyi Plébániát. Mindemellett heti rendszerességgel bioetikát oktat a budapesti Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jog- és Államtudományi Karán, és az Információs Technológiai és Bionikai Karon, mint tudományos munkatárs. Állandó meghívottként részt vesz az Egészségügyi Tudományos Tanács Tudományos és Kutatásetikai Bizottságának munkájában. Gaizler Gyula társszerzőjeként bioetika könyvet írt és szerkesztett, melyet angolra is lefordítottak, emellett számos előadást és továbbképzést tartott az országban, közülük sokat

Kaposváron. Sokoldalúságát és munkabírást bizonyítja, hogy városunkban 7 év óta hetente televíziós szentmise-közvetítéseket szervez, s a gyerekek körében igen népszerű 105 részes bábfilm sorozatot forgatott stábjával, melyet a közmédiá is évekig műsoron tartott. A kicsik örömeire 2007 óta minden évben megrendezi az úgynevezett Riska tábort, ahol alkalmanként több száz gyermek és fiatal tapasztalhatja meg az összetartozás örömét és békéjét. A táborokban sok zenével, táncsal, sporttal, kézműves-foglalkozásokkal és imádsággal formálják valódi közösséggé a csapatokat. Plébánosként célja, hogy a plébánia is egyre jobb közösséggé alakuljon, s az egyházi programokat szívesen látogassák fiatalok és idősek egyaránt. Az egyházmegye családreferens papjaként különösen fontosnak tartja a családok összetartozásának erősítését. További tervei között szerepel kisebb közösségek, imacsoportok létrehozása, a szegények segítése, a plébániájához tartozó templomok felújítása, bővítése.

Ráduly Róbert Kálmán csíkszeredai polgármesternek, Csíkszereda és Kaposvár testvérvárosi kapcsolatának fejlesztéséért. Csíkszeredában született 1968-ban. A helyi Matematika–Fizika Líceumban (ma a Csíkszeredai Római Katolikus Főgimnázium) letett érettségi után 1992-ben mérnöki, 1997-ben Bukarestben közgazdaságtani oklevelet szerzett. 1996-ban és 2000-ban a Romániai Magyar Demokrata Szövetség parlamenti képviselőjévé, 2004 júniusában Csíkszereda polgármesterévé választották. Szülővárosa első embereként azt tűzte ki célul, hogy a város emelkedő pályára kerüljön; az infrastruktúra fejlődése és a kulturális élet valóban azt mutatja, hogy Csíkszereda mindinkább a Székelyföld centrumává válik. 2016-ban negyedszerre választották Csíkszereda polgármesterévé. A sportot is szívügyének tartja; kezdeményezésére – s a város anyagi és erkölcsi támogatásával – a Csíkszeredai Sport Club jégkorongcsapata hatvankét év után, 2006 őszén visszatért a magyar országos bajnokságba. Ez a folyamat vezetett 2008-ban a közös magyar–román jégkorongbajnokság létrejöttéhez. A polgármester más sportesemények – mint a Tusnád Ásványvíz Székely Maraton megszervezésében is részt vállal, valamint a Székelyföld Kerékpáros Körversenye ötletgazdája és szervezője, s tapasztalatait egyebek közt újságíróként és televíziós szakkomentátorként gyümölcsöztette. 2016-ban Külhoni Magyarságért díjjal tüntették ki Csíkszereda fejlesztéséért, a székelyföldi autonómiatörekvés melletti kiállásért, valamint az anyanyelvápolás és a szimbólumhasználat terén végzett munkájáért. Polgármesterként nagy figyelemmel kíséri Csíkszereda magyar testvérvárosi kapcsolatát, sokat tesz a Hargita és Somogy megye székhelyét összefűző szálak erősítéséért, közös programokat kezdeményez és karol fel. Így jöhetett létre Szász Endre festőművész kaposvári emlékkiállítás 2013-ban és a csíkszeredai Rippl-Rónai-tárlat 2014-ben, és láthatták zsögödi Nagy Imre csíkszeredai festőművész alkotásait a kaposváriak 2008-ban. A Csíksomlyói Búcsúra évente ellátogató kaposvári zárandokcsoport mindig meleg fogadtatásban részesül Csíkszeredában, és folyamatosan szövődnek baráti kapcsolatok a két város polgárai között.

Simonné Kutas Zita pedagógusnak, pedagógusi és közéleti munkájáért. 1956-ban született Kaposváron, s ugyanitt, a Munkácsy Mihály Gimnáziumban érettségizett. Életét diákkorától kezdve mélyen átszötte a sport. 1970-ben kezdett versenyszerűen röplabdázni, előbb kaposvári egyesületekben, majd Budapesten, a Testnevelési Főiskola csapatában. Közel félszázszor szerepelt az ifjúsági válogatottban, főiskolásként pedig a felnőttek közé is meghívást kapott, ahol összesen negyvenháromszor képviselte a magyar színeket. 1977-ben tagja volt a finnországi Európa-bajnokságon bronzérmes és a világkupában negyedik helyen végző magyar válogatottnak. A Testnevelési Főiskola tanári szakán 1979-ben, szakpedagógiai szakán 1982-ben kapott oklevelet. Friss diplomás testnevelő tanárként a hetvenes évek végén hazatért szülővárosába, és régi iskolájában, a Munkácsy-gimnáziumban vállalt állást. Azóta is ott tanítja az ifjúságot, nagy sportsikerekhez segítve a tanintézetet és Kaposvárt. De ő maga sem hagyta abba a sportot: Kaposváron a Vasas Izzó röplabdázója volt, csaknem egy évtizeden át játszott

az élvonalban – csapatával az ötödik helyen végzett az Extra Ligában –, és több éven át edzette a kaposvári női együttest. A Munkácsy-gimnázium általa felkészített röplabdázói pedig tizenöt alkalommal hozták el az aranyérmet a diákolimpiákról. Nagy része volt benne, hogy a 2006/2007. tanévi országos diákolimpiai döntőben a kaposvári intézmény érte el a legjobb eredményeket a magyarországi középiskolák közül, tehát a Munkácsy lett az ország „legsportosabb” középiskolája. A következetességéről és segítőkészségéről egyaránt ismert testnevelő tanár közreműködött az élsportolók gimnáziumi osztályának beindításában, a munka koordinálásában, és ma is minden tudásával szolgálja a tehetséges fiatal röplabdázók továbbfejlődését. Hitvallását saját maga így foglalta össze: „A legjobb közösségformáló a sport. Itt mindenki önmagát adhatja, megtalálhatja a számítását, kölcsönösen elfogadják egymást, s ebben én segíteni tudok.”

A Vadvirág Alapítványnak a város oktatási-nevelési életében játszott szerepéért. A kaposvári székhelyű alapítvány 1995-ben jött létre a sérült gyermekek segítése érdekében, azzal a céllal, hogy ők is egészséges kortársaik között nevelkedhessenek. A szervezet arra törekszik, hogy ép és sérült gyermekeknek és fiataloknak egyaránt szakmai, anyagi és személyi támogatást biztosítson az integrált oktatás-nevelés feltételeinek megteremtéséhez az óvodai, az általános és középiskolai, valamint a felsőfokú képzés területén egyaránt. A szülők számára szociális, mentális és képzési támogatást nyújtanak, családsegítő feladatokat végeznek, hogy megteremthessék az integráció feltételeit. Támogatják a sérült fiatalok társadalmi beilleszkedését, esélyegyenlőségük megteremtését. A nem sérültekkel közös egészségnevelő, egészségmegőrző, rekreációs, sport-, kulturális és szabadidős programokat szerveznek. Azon dolgoznak, hogy minden gyermek számára örömmé váljon az ismeretszerzés. Ezt a szemléletet minden foglalkozásukon szem előtt tartják, legyen szó akár tanulásról, akár úszásról vagy mozgásfejlesztésről. Az általuk kidolgozott Tanulás Könnyítő Program foglalkozásain egyre több gyermeknek válik örömmé a tanulás. A gyermekeknek, a fiataloknak és a felnőtteknek az érdekérvényesítést elősegítő, a tudatosságot növelő szolgáltatásokat nyújtanak. Kiemelt figyelmet fordítanak a szülő-gyermek kapcsolat megerősítésére, szolgáltatásaikat családbarát módon szervezik. Munkatársaik kiválasztása során a fő szempont a szakmai hozzáértés, a tapasztalat és az elkötelezettség – s amit kifelé képviselnek, azt befelé is sugározzák. A munkatársaikhoz való viszonyban ugyanazokat az elveket tartják szem előtt, amelyeket a gyermekekkel foglalkozva érvényesítenek. Dolgozóik nagy része megváltozott munkaképességű, s az alapítványnál ügyelnek arra, hogy mindenki a képességeinek leginkább megfelelő feladatokat kapjon. Nem véletlen, hogy az alapítvány 2017-ben bekerült a száz legszerethetőbb magyar munkahely közé. Vezetői és munkatársai olyan társadalomért dolgoznak, amelyben az emberi méltóság és a segítségnyújtás az elsődleges érték.

Műsor

Nyári Szilvia elmondta, Károly Barna fiatal kaposvári csellista előadásában Johann Sebastian Bach C-dúr csellósztijének részletét hallhatták. Barna jelenleg Kecskeméten tanul, és a Bécsi Zeneakadémia előképző tagozatának diákja. 2017-ben a VII. David Popper Nemzetközi Csellóversenyen I. helyezést ért el, ahol 22 ország 27 versenyzője közül bizonyult a legjobbnak. További szép sikereket kívánnak neki.

Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése „Kaposvár Város Díszpolgára” kitüntető címet adományoz a megyei jogú város önkormányzatának legnagyobb elismeréseként a kimagasló életmű, tevékenység és alkotások megkülönböztetett eseteiben azoknak a magyar vagy külföldi személyeknek, akik a gazdasági, társadalmi, tudományos vagy művészeti életben maradandót

alkottak, illetve egész életművükkel, kiemelkedő munkásságukkal szolgálták az egyetemes haladás, kultúra vagy művészet ügyét.

„Kaposvár Város Díszpolgára” kitüntető címet adományoz:

Gerber Andrásnak, a Videoton Elektro-Plast Kft. ügyvezető igazgatójának magas szintű, példaértékű, több évtizedes szakmai és közéleti tevékenységéért. 1946-ban született Szombathelyen; villamosmérnöki és gazdasági mérnöki oklevelét a Budapesti Műszaki Egyetemen szerezte meg. 1971-ben még, mint technológus kezdett dolgozni első munkahelyén, az Egyesült Izzónál, s a következő évben került Kaposvárra. Végigjárta a ranglétrát, de az idők során sok átalakulást, tulajdonos- és névváltozást megélt vállalathoz mindig hű maradt. 1975-ben fejlesztési főmérnökké lépett elő, s 1993-ban lett a cég ügyvezető igazgatója – azé a vállalaté, amely nemsokára, mint „Kaposvári Videoton” vált fogalomná a megyeszékhelyen és szerte az országban.

A csaknem fél évszázad alatt, amelyet a Videoton Elektro-Plast Kft.-nél, illetve jogelődjeinél eltöltött, s abban a negyed évszázadban is, amikor mint első számú vezető irányította az Izzó utcai gyárkomplexumot, számos kritikus időszakot vészelt át a vállalat. Ilyenkor nemcsak mérnöki precizitásáról és kiváló szaktudásáról tett bizonyosságot, hanem – vezetőként – átlagon felüli menedzseri képességeiről is. A mindenkor piaci helyzethez alakított stratégia kiválasztásában és végrehajtásában meghatározó szerepe volt az igazgatónak, mint ahogy abban is, hogy a vállalat mindig meg tudott újulni, rugalmasan alkalmazkodva a változó tulajdonosi szervezetekhez.

Az innováció azért lehetett folyamatos, mert a vezető jól használta fel a cég adottságait, lehetőségeit, sikeresen illesztette be vállalatát a város és a régió gazdasági rendszerébe, és a társadalmi támogatást is megszerezte a gyár működéséhez.

Korrekt és eredményes vezetői munkája mellett azzal is kitűnik, hogy minden dolgozójára odafigyel. Csatában szeret és tud dolgozni. Az általa igazgatott Videoton Kaposvár legnagyobb ipari foglalkoztatója; emellett a vezető legfontosabb célkitűzései közé tartozik, hogy a városkörnyék munkavállalói is minél nagyobb számban találjanak munkát a cégnél. Ezért buszjáratokat szervezett a környező falvak állás nélkül maradt lakosai számára.

Elkötelezetten törekszik rá, hogy városunkban erősödjének a műszaki értelmiség hagyományai, és új lehetőségek nyíljanak meg mind a diplomás mérnökök, mind az ilyen pályára készülő fiatalok előtt. Biztosítja a gyakorlati képzés lehetőségét a térség szakmunkástanulói számára, és elősegíti, hogy a végzett szakemberek a térségben vállaljanak munkát. A Kaposvári Videoton, amely 1998-ban elnyerte az Ipari Park címet, szolgáltató és logisztikai bázisként is bővíti a város ipari kapacitását, növeli a megyeszékhely gazdasági súlyát, erősíti a szerepet, amelyet Kaposvár a dél-dunántúli régióban betölt.

Az igazgató számos alkalommal kapott már elismerést munkájáért: 2001 óta a Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt, 2008-tól a Kaposvár Városért kitüntetés birtokosa is. A nyolcvanas évektől fogva tagja a Magyar Tudományos Akadémia Pécsi Akadémiai Bizottsága szakbizottságának és a Somogyi Kereskedelmi és Iparkamara egyik alelnöke.

Varga Józsefnek, a Kaposvári Villamossági Gyár Kft. ügyvezető igazgatójának magas szintű, példaértékű, több évtizedes szakmai és közéleti tevékenységéért. Erdélyben 1942-ben született Désen. Gyermekkorát Dombóváron töltötte, az ötvenes években úgy került Kaposvárra, hogy a MÁV-nál dolgozó édesapját ide helyezték. A Táncsics Mihály Gimnáziumban érettségizett fiatalember 1966-ban szerzett diplomát a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán, később a Budapesti Műszaki Egyetem gazdaságmérnöki szakát is elvégezte.

Pályája során számos vállalatnál szerzett vezetői tapasztalatot. Első munkahelye a Kaposvári Cukorgyár volt, ahol 1966-ban műszakvezetőként lépett szolgálatba. 1970-től a Budapesti Finommechanikai Vállalat 3. Számú Kaposvári Gyárában volt főmechanikus, főmérnök, az évtized közepétől pedig igazgató. 1982-ben a VBKM Kaposvári Villamossági Gyárának élére került, s mindent megtett azért, hogy az üzem a saját lábára állhasson. A vállalat valóban önállóvá vált a nyolcvanas évek derekán, s a rendszerváltozás után ezt az önálló döntési lehetőséget kihasználva valósították meg a magánosítást. Az igazgató 1993-ban kft.-vé alakította a gyárat, amelynek ügyvezetője és résztulajdonosa, később gazdasági igazgatója lett, és biztosította, hogy az magyar kézben maradjon. A KVGY azóta is meghatározó szerepet játszik a város gazdasági életében. Az igazgatónak igen nagy része volt abban, hogy Kaposvár nagy múltú villamossági gyára mindig meg tudott felelni az új kihívásoknak. A gyár többször is megkapta az Industria-nagydíjat, 2015-ben üzleti etikai díjjal is kitüntették. A kiemelkedő eredményeket felmutató vállalatvezető immáron háromnegyed évszázad súlyával a vállán is aktív, és tapasztalatait nem csupán saját cége javára kamatoztatja. 1994-től máig a Somogyi Kereskedelmi és Iparkamara elnöke, az ezredfordulótól négy éven át a kamara országos alelnöki tisztségét is betöltötte, s vezette az Ipari Kollégiumot. Az irányításával működő, megújuló képességéről és befogadó szellemiségéről ismert somogyi kamara folyamatosan teret nyitott mindazoknak, akik segíteni akartak és tudtak a somogyi vállalkozásoknak.

A sikeres és sokoldalú gazdasági vezető a társadalmi szerepvállalástól sem zárkózott el. Belépett a Magyar Elektrotechnikai Egyesület tagjai közé, s 1994 és 1998 között Kaposvár Megyei Jogú Város képviselő-testületének munkájában is szerepet vállalt. Tanácsnoka volt a vagyongazdálkodási és gazdasági bizottságnak, s tagja a pénzügyi bizottságnak. A Városi Érdekegyeztető Fórum munkaadói oldalán szakmai ismereteivel éveken keresztül segítette az önkormányzati döntések előkészítését és végrehajtását.

Évtizedek óta lelkiismeretesen munkálkodik Kaposvár és vonzáskörzetének fejlődéséért, a régió foglalkoztatási gondjainak megoldásáért, a somogyi vállalkozások sikeréért. Tevékenysége során mindig a problémák mielőbbi megoldására törekedett, mint ahogy erre törekszik ma is. Munkásságáért méltán kapott számos elismerést; az ezredforduló után a Kaposvár Városért, 2005-ben a legmagasabb Kamarai kitüntetést a Mercur Díjat majd a Magyar Gazdaságért kitüntetésnek is birtokosa lett.

Varga József díszpolgár: „Tisztelt Ünnepi Közgyűlés! Tisztelt Polgármester Úr! Kedves Vendégek!

Kitüntetést, elismerést kapni szűkebb hazánkban, kedvenc városunkban, saját közösségünkől nagyon nagy megtiszteltetés. A mai kitüntetettek nevében is mondhatom, köszönjük valamennyien, hogy ilyen nagyra értékelték munkánkat, tevékenységünket.

Köszönjük a Képviselő-testületnek és a javaslattevőknek. Személy szerint ki-ki a saját életútján tudja megnevezni mindazokat, akik segítettek és hozzájárultak személyes sikereik eléréséhez. Nekem először szüleim jutnak eszembe, akik szigorú, de szeretetteljes nevelésben részesítettek. Hálás szívvel gondolok gyermekeim nagyon fiatalon elhunyt édesanyjára és köszönettel tartozom feleségemnek, akik mindig biztosították a nyugodt családi háttérrel és elviselték a sokszor feszültséggel teli nehéz időszakokat.

Engem még tanítottak a Táncsics Mihály Gimnázium nagy öregjei, akiktől kellő indítást és alapokat kaptam a továbbtanuláshoz. Szeretettel gondolok rájuk akkor is, ha nekem meg kellett tapasztalnom azt is, amikor a szülői vallásos nevelésem miatt saját osztályfőnököm mindent elkövetett azért, hogy ne kerülhessek be egyetemre. Ugye ez ma már elképzelhetetlen, de akkor 1960-at írtunk.

Amikor megtudtam, hogy nekem milyen megbecsülésben lesz részem, bizony elmerengtem azon, hogy miként is kerülhetek olyan kitűnő emberek, díszpolgárok közé, akiknek értékeihez, tevékenységéhez nem hasonlíthatom magam. Egy közös nevezőt azért találtam, amit úgy fogalmazok meg, hogy tettük a dolgunkat Kaposvárért, a kaposvári emberekért közvetlenül és közvetetten is.

Én mindig nagyon szerencsés embernek tartottam magam, mert csodálatos feladatokat kaptam és kitűnő munkatársakkal dolgozhattam. 1966-ban a cukorgyár ösztöndíjasaként hazatért fiatal gépészmérnökként, a nagy rekonstrukciós munkák irányítását, majd a 70-es évek elején a Finommechanikai Vállalat teljes felépítését szervezhettem, és a korszerű híradástechnikai berendezéseket gyártó cég vezetését végezhettem.

Máig is nagyhatású volt a 80-as évek közepén a Villamossági Gyár leválasztása a nagyvállalatról, ami alapja lett annak, hogy a rendszerváltáskor saját vezetői – dolgozói tulajdonban tudtuk tartani a gyárat.

Ha szabad ilyent mondanom, igenis büszke vagyok arra, hogy olyan vegyes tulajdonú vállalat-csoportot tudtunk szervezni a Villamossági Gyár mellett, aminek eredményeként ma is annyi ember megy be dolgozni reggelente a Guba Sándor utca 38-ba, mint 1992-93-ban.

Az önálló döntés lehetősége kellett ahhoz, hogy mára innovatív, korszerű vezetői elvek mentén működő gyár lehetett a miénk, köszönhetően döntően a mostani vezetésnek is. Ez az alap kellett ahhoz, hogy a digitális forradalom idejére felkészültek legyünk a ma és a közeljövő kihívásaira.

Kamarai munkámmal a továbbiakban is szeretnék minél többet tenni azért, hogy ez a felkészültség általános legyen, Kaposvár gazdasága fejlődjön. Ehhez hívom - elsősorban a szakképzés terén - összefogásra Kaposvár illetékes intézményeit, mert csak összefogással érhetjük el, hogy szeretett városunk gazdasága is sikeres legyen.

Még egyszer szeretném megköszönni az előterjesztőknek és az odaítélésben döntéshozó képviselő-testületnek, hogy ilyen magas elismerésben részesítettek bennünket.”

Gerber András díszpolgár: „Tisztelt Polgármester Úr, Tisztelt Ünnepi Közgyűlés, Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Kaposváriak!

Amikor először meghallottam, hogy milyen jeles megtiszteltetésben részesülök, nem igazán tudtam megszólalni a meghatottságtól. Olyan gondolatok keringtek a fejemben, hogy miért én, hiszen én csak a munkámat végeztem.

Mindenekelőtt köszönöm mindenkinek, aki rám gondolt, s engem talált méltónak eme megtiszteltetésre! Köszönöm azoknak az embereknek, akik körülvesznek, hiszen számomra a legfontosabb az a csapat, az a motivált kollektíva, akire minden esetben lehet támaszkodni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Ugyan én Szombathelyen születtem, de közel fél évszázada az otthonom Kaposvár. Kaposvár az a város, ahova fiatal pályakezdőként érkeztem, ahol a gyermekeim születtek és ahol a legtöbb segítő kezet nyújtották felém. Nem tudom elfelejteni azt a támogatást, amelyet akkor kaptam városomtól, amikor a megszűnéshez közel álló cégünket kellett kivezetnünk a szorult helyzetből. Azt Önök is tudják, hogy közel 50 éve dolgozom ugyanannál a „cégnél” és a legnagyobb vészhelyzetben sem fordítottam hátat, mindig a megoldást, a fejlődés lehetőségét kerestem.

Ha most feltennék azt a kérdést, hogy mit kaptam még Kaposvártól, mi a legfontosabb, és csak pár szóval lehetne válaszolnom, akkor azt mondanám, hogy a szorgalmat, az elkötelezettséget és a felelősségtudatot. Csak az előbbi tulajdonságokkal felvértezve lehet gyarapodó tudáshoz jutni, építkezni, a kihívásoknak megfelelni. Csak így lehet a hatékonyságunkat folyamatosan fejleszteni.

Tisztelt Kaposváriak!

Ez a kitüntetés újabb köteléssel erősít a városomhoz, ezért biztosak lehetnek abban, hogy a jövőben is mindent meg fogok tenni, ami rajtam áll Kaposvár fejlődésének, kiemelten az ipar és az oktatás fejlesztésének érdekében.

Sok munka vár még ránk, amelyhez elkötelezettségre és összefogásra van szükség. Egy pillanatra sem szabad megállnunk a gazdaság, az ipari parkok fejlesztésében, a tanulásban és legfőképpen a tudás átadásában. Ebben a munkában számítunk a kaposváriak közösségére.

Tisztelt Ünnepi Közgyűlés!

Ennek a felemelő címnek az átadása alkalmat teremt számomra arra, hogy megköszönjem Kaposvár polgárainak, és a Videotonos munkatársaimnak, hogy szívügyeimnek: a munkámnak és az oktatásnak bármilyen formában támogatói voltak. Köszönöm elsősorban családomnak, valamint mindazon korábbi és jelenlegi kollégáimnak, barátaimnak, hogy a céljaimhoz a háttérrel biztosították.

Nagyszerű dolog, hogy minden esztendőben olyan újabb és újabb kiválóságok lehetnek itt, hogy átvegyék a kaposváriak megbecsülését jelentő kitüntetések, akiket tetteik és eredményeik alapján a fiatalok elé tudunk állítani példaképként.

A megtisztelő díjat, Kaposvár legnagyobb elismerését szívből köszönöm és kívánom, hogy a közös céljaink megvalósításával legyen szebb és jobb városunk jövője.

Köszönöm figyelmüket!”

Nyári Szilvia megköszönte a díszpolgárok megtisztelő szavait és gratulált a kitüntetetteknek. Elmondta, hogy az ünnepi Közgyűlés hivatalos része véget ért. A kitüntetettek tiszteletére rendezett gálaműsorban elsőként Bárdos Lajos Malomnóta című művét hallhatja a közönség a Vikár Béla Vegyes Kar tolmácsolásában, majd a Koncert című színműből, a Füstös hajnalról énekel egy dalt Krausz Gergő. A Somogy Táncegyüttes „Táncok a Belső-Mezőségből” című műsorát követően Jusits Zsolt az Ismerős arcok együttes „Nélküled” című dalát adja elő. Az estet a népszerű Z generáció műsora zárja, melynek címe: „A Színátra Ferié – Nagyvilági zene a kiskertből”. Jó szórakozást kívánt mindenkinek.

Ünnepi műsor

Az Ünnepi Közgyűlés zárásaként elhangzott a Szózat.

K.m.f.

Szita Károly
polgármester

dr. Csillag Gábor
jegyző